

Yönetmen: Woo-ping Yuen

Senaryo: See-Yuen Ng, Woo-ping Yuen

Oyuncular: Jackie Chan (Wong Fei-Hung), Siu Tien Yuen (Su Hua Chi / Sam Seed) Jang Lee Hwang (Thunderleg)

1978 / Hong Kong / Kanton Çincesi / 111'

70'lerde Bruce Lee'nin dünya sahnesine taşıyıp yeniden canlandırdığı kung fu filmleri janrının nev-i şahsına münhasır örneklerinden olan *Drunken Master* (1978), çektiği komedi-dövüş filmi kırmalarıyla tanıdığımız Jackie Chan'ın star ışığını ortaya koyduğu ilk film olması hasebiyle, muzır dövüş ustasının filmografisinde önemli bir yer teşkil ediyor. Kariyerine dublör olarak başlayan Chan'ın *Drunken Master*'dan önceki filmlerine hakim olan Bruce Lee'ye öykünen tavrı bu filmle beraber kırılıyor ve slapstick güldürü ile dövüş sanatlarını harmanladığı o özgün tarzının temelleri burada atılıyor.

Genç Wong Fei-hung'ın(hikayeyle hiçbir direk ilişkisi olmasa da aynı ismin 19. Yüzyıl sonlarında yaşamış bir Çin halk kahramanına ait olduğunu hatırlatalım) yaptığı haşarlıklar üzerine babası tarafından hafif kaçık kung fu ustası Su Hua Chi'nin ellerine teslim edilmesi ve "adam edilmesi" şeklinde özetlenebilecek oldukça klişe olaylar zincirine sahip filmin elle tutulur bir hikaye örgüsü yok denebilir ama sektörün belki de gelmiş geçmiş en iyi koreografi, *Kill Bill* serisinin ve *Iron Monkey*(1993) gibi kült filmlerin dövüş sekanslarında koordinatörlük yapmış Woo-ping Yuen'in elinden çıkma her biri farklı lezzetler içeren kavga sahneleri dikkatinizi sürekli canlı tutarak, filmin bir an için dahi aksamasına izin vermiyor. Komik anları rahatlatma noktaları olarak kullanan film böylelikle izleyicinin kung fu'ya boğulup sıkılmasını da engellemiş oluyor. Bunda elbette Jackie Chan'ın beyazperdeden taşan enerjisinin, komedi zamanlamasının ve yıldız personasının da büyük etkisi var. Ancak filmi klasik bir kung fu filmi olmaktan öteye götüren tarafı filmin ismini de veren dövüş tekniği kesinlikle. Kendisinden sonra gelen birçok film için de örnek oluşturan, kullanan dövüşçünün sarhoş olmasının gerekli olduğu *Drunken Fist* (Sarhoş Yumruk) tekniği oldukça eğlenceli anlara kapı açıyor film boyunca.

Yaklaşık onaltı yıl sonra çekilen ve ilk filmin başarısını gölgede bırakan *The Legend of Drunken Master* (1994) isimli bir de devam filmi var *Drunken Master*'in. Sinema dünyasında çok nadir rastlanan bir durum olmasa da bu kadar uzun bir sürenin ardından ikinci filmin gelmesi geçen zaman içerisinde filmin değerine değer kattığının ve dövüş sanatları filmleri arasındaki yerini sağlamlaştırdığının bir kanıtı olarak alınabilir.

Genelde kusursuz başkahramanları odak noktası yapan dövüş sanatları filmlerinin aksine o zamana kadar pek rastlanmayan tarzda bir karakterin hikayesini anlatıyor *Drunken Master*. Sürekli sıkıntı çıkararak, hırsızlıktan kuzenine sarkmaya kadar birçok kahramanlık tanımına yakışmayan şeyler yapan, halasından dayak yiyen (ki bu tarz filmlerde görmeye alışık olmadığımız bir şekilde, Wong giriştiği kavgaların büyük bir kısmını kaybediyor) Wong'un sıradışılığı sarhoş dövüş tekniğini öğrenmesiyle pekişiyor. Ancak bir yandan da kahramanlara biçilen ulvilikten uzaklığı izleyiciyle bağının daha kuvvetli olmasını sağlıyor ve izleyenlerin Wong'la daha rahat özdeşlik kurmasına olanak veriyor.

Çekildiği yılın da etkisiyle prodüksiyon eksikliklerinden doğabilecek sıkıntıları ustaca bertaraf eden yönetmen Woo-ping Yuen'in basit çözümleri filmi B-film kategorisine yaklaştırsa da, dövüş sanatları filmleri gibi kısıtlı kabul edilen bir türe ilham verip, önünü açan *Drunken Master*'ı hakettiği yerde, beyazperdede izleme fırsatını kaçırmayın.

Hamit Özönur